

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/266/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812202867
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8812202867.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci v právnej veci žalobcov: 1) B. W., nar. X.XX.XXXX, bytom C. N. XX, 2) X. W., nar. X.X.XXXX, bytom C. N. XX, obaja zastúpení JUDr. Dušanom Kmecom, advokátom so sídlom M.R. Štefánika 2465, 093 01 Vranov nad Topľou proti žalovanému: Willard s.r.o., so sídlom Teplická 2293/68, Piešťany, IČO: 44 906 960 zastúpený: L.I.B. legal s. r. o. , so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 47 237 546, o neplatnosť kúpnej zmluvy a zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy, o vzájomnej žalobe žalovaného o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 25.000,- eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 3C/35/2012 - 189 zo dňa 15.01.2014 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 3C/35/2012 - 233 zo dňa 31.8.2015 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom.

odôvodnenie:

Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom č.k. 3C/35/2012 - 189 určil, že kúpna zmluva zo dňa 05.09.2011 uzavretá medzi účastníkmi konania, predmetom ktorej bol predaj nehnuteľností zapísaných na LV č. XX, k.ú. C. N. ako dom súp č. XX, postavený na parcele č. XXX a parcely č. XXX zastavané plochy a nádvoria vo výmere XXX m² a parcela č. XXX záhrady vo výmere X XXX m², je neplatná. Druhým výrokom určil, že zmluva o uzavretí budúcej zmluvy č. XX/XXXX týkajúci sa tých istých nehnuteľností je neplatná. Tretím výrokom zaviazal žalobcov v 1) a 2) rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému sumu 16 760 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 06.09.2011 do zaplataenia do 31.12.2014. O trovách konania rozhodol tak, že o nich rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Uviedol, že žalobcovia majú naliehavý právny záujem na navrhovanom určení, pretože žalobcovia sa domáhajú neplatnosti zmluvy o budúcej zmluve a kúpnej zmluvy, ktorou previedli svoje vlastnícke práva k nehnuteľnostiam na žalovaného, pričom im hrozí vypratanie predmetných nehnuteľností. Uviedol, že právny vzťah z kúpnych zmlúv vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský, nakoľko spoločnosť D. v nich vystupoval ako dodávateľ. Vyhodnotil kúpnu zmluvu zo dňa 05.09.2011 spolu so zmluvou o budúcej zmluve zo dňa 05.09.2011 za neplatnú z dôvodu obchádzania zákona. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že žalobcovia nemali v úmysle predať svoje nehnuteľnosti, ale primárne potrebovali splatiť svoj dlh, a teda nechceli uzavrieť kúpnu zmluvu, ale zmluvu o poskytnutí finančných prostriedkov, teda pôžičku. Uzavretím kúpnej zmluvy a následne zmluvy o budúcej zmluve došlo zo strany k obídieniu zákonného zákazu § 53 ods. 7 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zabezpečenie splatenia záväzku so spotrebiteľskej zmluvy prostredníctvom zabezpečovacieho prevodu práva je pri spotrebiteľskej zmluve neprípustné. Súd zmluvu považuje za rozpornú s dobrými mravmi už aj kvôli skutočnosti, že kvôli pôžičke pôvodne vo výške 14 000 Eur by žalobcovia ako spotrebiteľia mali prísť o nehnuteľnosť rodinný dom, v ktorom bývajú, a to aj s pozemkami v rozlohe X XXX m². Žalobcovia ako spotrebiteľia konali v značnej finančnej tiesni, preto neobstojí tvrdenie žalovaného, že žalobcovia uzavreli zmluvu slobodne, vážne, zrozumiteľne a určito. Uviedol, že

plnenie z neplatného právneho úkonu je bezdôvodným obohatením podľa § 151 a poukázal na to, že žalovaný požiadal vzájomným návrhom, aby boli žalobcovia zaviazaní zaplatiť mu 25 000 Eur. Uviedol, že žalovaný vyplatil v deň uzavretia zmluvy žalobcom sumu 25 000 Eur ako kúpnu cenu. Zároveň zo správy spoločnosti D. je zrejmé, že v deň podpisu kúpnej zmluvy bola vyplatená dlžná čiastka z úverovej zmluvy vo výške 16 760 Eur. Žalovanému vzniklo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 16 760 Eur, keďže bolo preukázané príjmovým pokladničným dokladom, že iba uvedenú sumu vyplatil za žalobcov spoločnosti D. Žalovaný v priebehu konania nepoprel, žeby predmetnú transakciu vyplatenie dlžnej sumy pôžičky spoločnosti D. bol za žalobcov vykonal. Žalobcom v 1) a 2) rade teda ostáva vrátiť žalovanému sumu vo výške 16 760 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom na finančnú situáciu žalobcov, ktorí sú obaja dôchodcovia, a vzhľadom na značnú sumu, ktorú majú uhradiť, súd určil dlhšiu lehotu na plnenie a to až do 31.12.2014. Výrok o trovách konania odôvodnil § 151 ods. 3 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Nesúhlasil so záverom o neplatnosti kúpnej zmluvy a zmluvy o budúcej zmluve, poukázal na to, že zmluva bola uzavretá platne, v ustanoveniach zmluvy je presne a určito popísaný predmet zmluvy, kúpna cena, platobné podmienky. Obsah zmluvy je zrozumiteľný a určitý aj pre osoby, ktoré nie sú právne vzdelané. Je nemožné, aby si navrhovatelia pri podpisovaní zmluvy nevšimli, že podpisujú kúpnu zmluvu a boli by uvedení zo strany odporcu do omylu. Poukázal na to, že bez ohľadu na jasnú a určitú formuláciu kúpnej zmluvy navrhovatelia ešte dňa 05.09.2011 urobili na Notárskom úrade v D. pred notárkou osvedčenie o vyhlásení povinnej osoby. Súčasťou zápisnice o uznaní záväzku bola aj samotná kúpna zmluva. Samotná zápisnica obsahuje citáciu podstatných náležitostí kúpnej zmluvy, ako záväzok navrhovateľa uvoľniť predmet kúpy najneskôr do 03.05.2012. Z výpovedi notárky vyplýva, že táto navrhovateľom celý obsah zápisnice prečítala a aj vysvetlila. Nestotožnil sa so záverom o tom, že predmetnú zmluvu sú spotrebiteľské, nakoľko žalovaný nekonal ako dodávateľ. Nesúhlasil s tým, že titulom bezdôvodného obohatenia neboli žalobcovia zaviazaní na zaplatenie sumy 25 000 Eur, poukázal na to, že zo samotnej zmluvy vyplýva prevzatie sumy vo výške 25 000 Eur žalobcami. Napriek rozporným skutočnostiam prvostupňový súd dospel k záveru, že dlh vyplácal konateľ žalovaného. Z toho pravdepodobne vyplynulo, že žalovaný poskytol žalobcom len sumu 16 760 Eur, takéto tvrdenie však nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrh v celom rozsahu zamietne.

Dopíňacím rozsudkom zo dňa 31.8.2015 súd prvého stupňa zamietol vzájomný návrh žalovaného nad sumu 16.700,-Eur s úrokom z omeškania 9,5 ročne od 6.9.2011 do zaplatenia. Rozhodnutie odôvodnil tým, že v rozsudku zo dňa 15.1.2014 zaviazal žalobcov zaplatiť žalovanému 16.700,-Eur s úrokom z omeškania 9,5 ročne od 6.9.2011 do zaplatenia, avšak nerozhodol o zvyšku vzájomného návrhu.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, pričom zopakoval svoju argumentáciu uvedenú v odvolaní proti rozsudku zo dňa 15.1.2014. Navrhol rozsudok zmeniť a nárok žalobcov v celom rozsahu zamietnuť, alebo rozsudok zrušiť.

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne. Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje.

Z dokazovania skutočne vyplynulo, že žalobcovia nemali v úmysle predať svoje nehnuteľnosti, ale primárne potrebovali splatiť svoj dlh, a teda nechceli uzavrieť kúpnu zmluvu. Pokiaľ chýbal úmysel uzavrieť kúpnu zmluvu, je podpísaná zmluva neplatná.

Z výpovedí žalobcov vyplýva, že prevzali za prevedenú nehnuteľnosť od žalovaného sumu 25 000 Eur, ktorú však ihneď odovzdali pracovníkovi žalovaného na vyplatenie ich dlhu voči spoločnosti D. Je teda povinnosťou žalovaného preukazovať, že po vyplatení 16 760 Eur spoločnosti D. bol zvyšok sumy vyplatený žalobcom. Žalobcovia túto skutočnosť popierajú, a teda za preukázané možno považovať len to, že žalovaný vyplatil žalobcom 16.760,-Eur.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil postupom podľa § 219 ods. 1 OSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa (§ 224 ods. 4 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.